

1η Μαΐου: Κάλεσμα για ένα διεθνικό αγώνα των μετανασ(ρι)ών

Ο Διεθνικός Συντονισμός Μεταναστών καλεί όλους τους μετανάστες - άνδρες, γυναίκες, ΛΟΑΤΚΙΑ* άτομα, πρόσφυγες, αιτούντες άσυλο και χωρίς χαρτιά - σε μια μέρα διεθνιστικού αγώνα. Καλούμε όλους τους εργαζόμενους, τις συλλογικότητες, τις φεμινιστικές και αντιρατσιστικές συλλογικότητες και τα συνδικάτα να κάνουν αυτή την Πρωτομαγιά μια μέρα για την ελευθερία, τη δύναμη και την αξιοπρέπεια των μετανασ(ρι)ών. Μια μέρα απεργίας ενάντια στο θεσμικό ρατσισμό που συντηρεί την εκμετάλλευση και αναπαράγει την πατριαρχική βία.

Τη χρονιά αυτή της πανδημίας, οι μετανάστ(ρι)ες διαδηλώνουν σε όλη την Ευρώπη για να σπάσουν την απομόνωσή τους και να αρνηθούν τους εκβιασμούς που επιβάλλονται στις ζωές τους. Ωστόσο, οι διαδηλώσεις σε εθνικό επίπεδο, όσο ισχυρές και αν είναι, δεν αρκούν. Όταν οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις χορήγησαν νομιμοποιήσεις, το έκαναν μόνο για να εξασφαλίσουν φθινό εργατικό δυναμικό σε βασικούς τομείς, αφήνοντας άθικτο τον εκβιασμό της άδειας διαμονής και τη διακυβέρνηση της κινητικότητας. Ενώ διατίθενται κονδύλια για την αντιμετώπιση της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, η ΕΕ και τα κράτη της ενισχύουν το ευρωπαϊκό καθεστώς των ρατσιστικών νόμων. Γι' αυτό την 1η Μαΐου θέλουμε να συνεχίσουμε τη διεθνική μας οργάνωση και κινητοποίηση, για να φωνάξουμε μαζί ότι οι ζωές όλων των μεταναστών έχουν σημασία, είτε είναι εντός είτε εκτός της ΕΕ, είτε είναι νόμιμοι είτε παράτυποι.

Στις 8 Μαρτίου, εμείς οι μετανάστριες ήμασταν στην πρώτη γραμμή των απεργιών και των διαδηλώσεων για να πούμε ότι δεν είμαστε θύματα, αλλά μαχήτριες: κάθε μέρα αγωνιζόμαστε ενάντια σε μια ρατσιστική και πατριαρχική κοινωνία που, λόγω του χρώματος του δέρματός μας, της καταγωγής μας και του φύλου μας, συνεχίζει να μας αναθέτει φτωχές δουλειές, όσο "απαραίτητες" κι αν είναι. Με την απαραίτητη εργασία μας στηρίζουμε την ευημερία πολλών ευρωπαϊκών χωρών, αλλά μένουμε χωρίς επιδοτήσεις και μας αντιμετωπίζουν ως υπηρέτριες. Ο εκβιασμός της άδειας παραμονής για εμάς δεν σημαίνει μόνο εξάρτηση από τη σύμβαση εργασίας, αλλά - στην περίπτωση της οικογενειακής επανένωσης- εξάρτηση από τους πατεράδες και τους συζύγους, ακόμη και όταν αυτοί είναι βίαιοι. Ο πρωταγωνιστικός μας ρόλος στη φεμινιστική απεργία ήταν ένα κατηγορώ κατά του ρατσισμού και του σεξισμού τον οποίο, με ή χωρίς ιθαγένεια, έχουμε να αντιμετωπίσουμε στους δρόμους, στους χώρους εργασίας, στα σπίτια, στις υπηρεσίες και στους δημόσιους οργανισμούς. Την 1η Μαΐου εμείς, οι μετανάστριες, θα είμαστε πρωταγωνίστριες και ζητάμε από όλες τις γυναίκες, μετανάστριες και μη, να είναι στο πλευρό μας για να φωνάξουμε ξανά "ο αγώνας μας είναι απαραίτητος, η απεργία μας είναι απαραίτητη".

Με τη διεθνική κινητοποίηση της 1ης Μαΐου καλούμε όλες και όλους που υποφέρουν από ρατσισμό, εκμετάλλευση και σεξισμό, να συμπαρασταθούν σε όσες και όσους, από τη Μεσόγειο Θάλασσα ως τη βαλκανική οδό, προσπαθούν συνεχώς να περάσουν τα ευρωπαϊκά σύνορα, αντιμετωπίζοντας βιασμούς, βία και ανελέητες επεμβάσεις της αστυνομίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με το νέο Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο αποκαλεί αλληλεγγύη αυτό που δεν είναι τίποτε άλλο από οργανωμένη βία: αυστηροποιεί τα κριτήρια για την απόκτηση ασύλου, καθορίζει ποσοστώσεις πρόσβασης με βάση τους οικονομικούς υπολογισμούς των κρατών μελών και συνάπτει συμφωνίες με τρίτες χώρες για τη διαχείριση των μετακινήσεων των μετανασ(ρι)ών. Την 1η Μαΐου θα πραγματοποιήσουμε πολιτική απεργία ενάντια στους ρατσιστικούς νόμους της ΕΕ, οι οποίοι πολλαπλασιάζουν τις απελάσεις και μας απομακρύνουν από τον τόπο όπου έχουμε επιχειρήσει να χτίσουμε τη ζωή μας, νόμοι που αναγκάζουν τους ασυνόδετους ανηλίκους σε απάνθρωπες διαδικασίες αξιολόγησης και οι οποίοι μας εγκλωβίζουν σε κέντρα κράτησης όπου οι συνθήκες διαβίωσης είναι υποβαθμισμένες ή σε καταυλισμούς όπου η παρουσία μας συχνά δεν δηλώνεται καν. Μακριά από τα σύνορα, ο θεσμικός ρατσισμός διαχωρίζει τους "οικονομικούς μετανάστες" και τους αιτούντες άσυλο σύμφωνα με διαφορετικά νομικά καθεστώτα που μας καταδικάζουν σε ένα επισφαλές μέλλον και εκμετάλλευση. Στις αποθήκες, στα χωράφια και στις υπηρεσίες καθαρισμού, στα σούπερ μάρκετ, στις κατασκευές και στις πλατφόρμες διανομής ως αναβάτες - αναμένεται πάντα να παίρνουμε μισθούς πείνας. Ενάντια στο ρατσισμό και τη δομική εκμετάλλευση, απαιτούμε υψηλότερους μισθούς για κάθε μετανάστη εργαζόμενο. Ακόμη και η πρόσβαση σε βιώσιμη στέγαση ή ιατρική περίθαλψη χαρακτηρίζεται από τη βία του ρατσισμού. Παρά την πανδημία, ο εμβολιασμός των μεταναστών δεν εξετάζεται καν, ενώ ο υπερπληθυσμός στα κέντρα υποδοχής, στα κέντρα κράτησης και στους καταυλισμούς προσφύγων αυξάνει τον κίνδυνο μόλυνσης. Για να αρνηθούμε το ρόλο της αναλώσιμης εργασίας, που μας επιβάλλει ο ρατσισμός και η βία που τον στηρίζει, θέλουμε να οργανωθούμε, να κινητοποιηθούμε και να απεργήσουμε. Ο Διεθνικός Συντονισμός Μεταναστών καλεί όλους, την 1η Μαΐου, να εκφράσουν την άρνησή τους στο ευρωπαϊκό καθεστώς ρατσισμού και εκμετάλλευσης, διαδηλώνοντας και απεργώντας στις πλατείες, στους δρόμους, στους χώρους εργασίας και στα σύνορα για να διεκδικήσουν μια μόνιμη και άνευ όρων ευρωπαϊκή άδεια παραμονής, αποσυνδεδεμένη από την εργασία, το εισόδημα και την οικογένεια. Την ημέρα που παραδοσιακά γιορτάζουμε τη δύναμη των εργαζομένων, θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα κοινό μέτωπο και να φωνάξουμε ότι δεν θα υπάρχει συλλογική ελευθερία όσο οι ζωές των μετανασ(ρι)ών υπόκεινται στον εκβιασμό της άδειας παραμονής και όσο οι μετανάστριες αναγκάζονται σε κακοπληρωμένες δουλειές και εκτίθενται στη βία. Η εκμετάλλευση όλων των εργαζομένων δεν μπορεί να σπάσει όσο οι μετανάστες εργαζόμενοι παραμένουν απομονωμένοι και εκτεθειμένοι σε ρατσισμό. Η δύναμη για την ανατροπή αυτού του κόσμου πρέπει να προέλθει από τη συλλογική μας πρακτική της ελευθερίας και της ανυπακοής και την ικανότητά μας να οργανωθούμε διεθνώς.